

WAT maakt een hondententoonstelling AANTREKKELIJK voor een exposant?

In de laatste week van november trekken duizenden rashondeneigenaren van heinde en verre richting Amsterdam, op weg naar de *Winner Show 2012* in de RAI. Wat heeft hen doen besluiten hun hond(en) dit jaar (weer) in te schrijven? Is het de aantrekkelijke keurmeesterlijst? De betaalbare inschrijfgelden? De kans op zes Winnertitels? De gratis inschrijving voor de vierde hond? De locatie met de ruime hallen? De vele stands met net datgene wat ze nodig hebben? Het Hondendorp? We vragen een aantal ervaren exposanten wat een hondententoonstelling in het algemeen voor hen aantrekkelijk maakt én wat hun wensen zijn...

Een hondententoonstelling is geen eiland op zich; er worden in Nederland tussen de 15 en 18 CAC/CACIB tentoonstellingen – daar waar dus nationale én internationale kampioenschappen kunnen worden behaald – per jaar georganiseerd. Daarnaast zijn er nog de zeven speciale rasgroep tentoonstellingen, zoals die van de jachthonden, dogachtigen, herdershonden, terriers, enzovoort. De kampioenschappen (clubmatches) vallen buiten het kader van dit verhaal.

Zoals vrijwel alles in de kynologie, is het organiseren van hondententoonstellingen aan regels gebonden. Men is onder andere gehouden aan het *Uitvoeringsreglement Organisatie Tentoonstellingen CAC/CACIB*.

Rozetten zijn welkom, maar het merendeel van de geïnterviewde exposanten komt voor de kans op een kampioenschap.

Andre v.d. Broek: 'Probeer het eens te bekijken vanuit de ogen van een exposant.'

Jaap Hoeksema: 'Ja, ik blijf inschrijven, maar als het inschrijfgeld in 2013 weer omhoog gaat, neem ik minder honden mee.'

Dit is een reglement van de Raad van Beheer en de recentste versie dateert van januari 2010. Aanpassingen kunnen door de Raad van Beheer worden gedaan, in overleg met de Tentoonstelling Gevende Verenigingen Nederland.

VERNIEUWINGEN

Iedere organisatie van een hondententoonstelling ziet zich voor vrijwel dezelfde taken en problemen gesteld. Om te komen tot een grotere eenheid en om niet allemaal het wiel te hoeven gaan uitvinden, is er al een aantal jaren geleden door de organisatoren naar samenwerking en overleg gezocht. Daaruit is de TGVN groep – Tentoonstelling Gevende Verenigingen Nederland – ontstaan. Het gaat daarbij niet alleen om materiële zaken, maar ook dat men elkaar in geval van nood helpt, met mankracht, met deskundigheid, enzovoort. Nieuwe ideeën kunnen binnen deze groep rustig tot ontwikkeling komen.

In de afgelopen jaren heeft zich een aantal veranderingen en vernieuwingen aangediend. Een voorbeeld daarvan is dat de meeste tentoonstellingen nu geen benching voor de honden meer beschikbaar stellen. Een andere 'nieuwheid' is dat

exposanten digitaal kunnen inschrijven en dat de gehele administratie van de tentoonstelling, tot en met het keurverslag, via de computer kan verlopen. En wie had ooit kunnen denken dat de veterinaire controle aan de ingang nog eens zou worden afgeschaft? Kortom, ook het tentoonstellingswezen is aan vernieuwingen onderhevig en moet, binnen de reglementaire mogelijkheden, inspelen op de wensen van de klant. Hoewel de organisatoren van hondententoonstellingen absoluut een band met hun klanten, hun exposanten, hebben, is hen vooraf niet altijd duidelijk of een bepaalde maatregel bij de exposanten goed zal vallen of niet.

SUCCESSFACTOREN

Er is een al jarenlange discussie gaande of men in Nederland op alle shows het voorbeeld van de Scandinavische landen zou moeten volgen waar het gaat om de exposanten vooraf te informeren over de tijden waarop hun ras wordt gekeurd. Met andere woorden: de exposant krijgt dan van te voren de tijd van keuring

DE EXPOSANTEN

Dit zijn de exposanten waarvan de meningen en wensen, geheel of gedeeltelijk, in dit artikel zijn verwerkt:

- **Andre v.d. Broek*** – Barsoi en Pharaohond ('Modnyabistru' en 'Of the Netherlands') – exposeert sinds 1969.
- **Jaap Hoeksema** – Drentsche Patrijshonden ('fan 't Suydevelt') – exposeert sinds 1982.
- **Mieke Jansen*** – Cairn Terriers ('Cobby Body') – exposeert sinds 1993.
- **Casper Knippenborg** – Golden Retrievers, Landseer E.C.T. en Bracco Italiano ('Sequins' en 'us Arsnouphis') – exposeert sinds 1983.
- **Janneke Leunissen** – Chow Chows ('Het Bossche Front') – exposeert sinds 1972.
- **Dinanda Mensink*** – Engelse Cocker Spaniels ('of Inanna's') – exposeert sinds 1993.
- **Monique van Poppel** – Shetland Sheepdogs en Dwergkeesjes ('Quashee') – exposeert sinds 1994.
- **Erna Upmeijer*** – Alaskan Malamutes ('Kataum Inua') – exposeert sinds 1968.
- **Sylvia van Tatenhove** – Lhasa Apso's ('El Minja's') – exposeert sinds 1973.
- **Kees Versluis** – Dashonden en Beagles ('van de Hoefstal') – exposeert sinds 2005.

*De exposanten met een * zijn tevens keurmeester.*

Mieke Jansen: 'Ik zou in Nederland ook wel combi-shows willen.'

Casper Knippenborg: 'Soms ga je voor het eerst met een jonge hond naar de show, waarbij dan het deelnemen belangrijker is dan het behalen van een kwalificatie.'

door: bijvoorbeeld tussen 10.00 en 12.00 of tussen 13.00 en 15.00 uur. In ONZE HOND van augustus 2007 staat een interview met Rony Doedijns, lid van het Winner Team. Op mijn vraag of hij een voorstander van dit Scandinavische systeem is, antwoordt hij: *Ik denk het wel en zeker voor de nieuwkomers. De mensen die het heerlijk vinden om een dagje op de tentoonstelling door te brengen, die blijven toch wel. De tentoonstelling gevende verenigingen zullen zeggen: 'Ho, ho, denk aan de bezoekersaantallen', maar uiteindelijk bepalen de inschrijvingen het succes van de show. Als iemand uit Maastricht weet dat ie om elf uur in Zuidlaren wordt gekeurd en wellicht om twaalf uur naar huis kan, dan zal men eerder besluiten om te gaan, omdat dan ook nog andere dingen kunnen worden gedaan op zo'n dag. Want wat is anders de reden dat er op Scandinavische tentoonstellingen zo'n vier-, vijfduizend inschrijvingen zijn? Ik denk toch dat het tijdschema één van de succesfactoren is waarom*

het aantal inschrijvingen daar veel hoger ligt dan bij ons.

AANTREKKELIJKE PUNTEN

De indruk bestaat dat exposanten in de afgelopen jaren niet meer lukraak overal inschrijven, maar hun tentoonstellingen met enige zorg uitkiezen. Wat speelt daarbij een rol? Wat trekt hen over de streep? De afstand? De keurmeester? De hoogte van het inschrijfgeld? Het gratis parkeren? Of blijven de 'diehards' gewoon altijd komen?

Een steeds terugkerend 'zorgenkind' zijn de kosten, niet alleen gezien vanuit het oogpunt van de organisatoren, maar zeker ook vanuit dat van de exposant. Een oplossing om voor beide de kosten te drukken, kan een zogenoemde 'dubbel show', 'cluster show' of 'circuit show' zijn. Dat houdt in dat één organisatie in hetzelfde weekend en op dezelfde locatie, zowel op de zaterdag als op de zondag,

een 'all breed show' kan organiseren met toekenning van (inter)nationale kampioenschappen voor alle rassen. De Raad van Beheer staat positief ten opzichte van dit idee, maar heeft in een mailing (718) aan besturen wel een aantal randvoorwaarden gesteld. Binnen de TGVN zal dit verder worden ontwikkeld.

ARBITRAIR

Om er achter te komen wat voor exposanten zowel de aantrekkelijke punten als de minpunten zijn, die het verschil kunnen maken tussen wel en niet inschrijven, hebben we een kleine enquête gehouden onder een aantal representatieve exposanten. Dat wil zeggen exposanten met rassen uit verschillende rasgroepen, vrouwen en mannen, doorgewinterde exposanten en zij die nog niet zo heel lang meedraaien. Door hun jarenlange tentoonstellingsbezoek kunnen zij hun voorkeuren en hun punten

Janneke Leunissen: 'Mijn grootste ergernis is als een keurmeester gebrek aan professionaliteit toont, wat zonder consequenties blijft.'

van – opbouwende – kritiek helder aangeven. Vertolken zij de mening van alle exposanten? Nee, natuurlijk niet, maar die voorkeuren en wensen zijn wel een indicatie. De keuze van deze tien exposanten blijft natuurlijk altijd arbitrair. Waarom ik juist hen heb gevraagd? Wie zo'n veertig jaar meeloopt in het showcircuit, gaat ook exposanten uit andere rasgroepen, en hun honden, volgen. Ik ken hen niet allemaal persoonlijk, maar door het oor te luisteren te leggen bij anderen krijg je zo'n tiental bij elkaar.

'DE HARDE KERN'

De ondervraagde exposanten hebben in 2011 gemiddeld elf tentoonstellingen bezocht, variërend van 'alles' tot vijf, zodat we hen trouwe showklanten mogen noemen. Opgeteld bij hun showervaring (van 1969 tot 2005) moeten we hen zeker zien als vertegenwoordigers van wat in voetbalkringen 'de harde kern' wordt genoemd.

Op mijn vraag 'Speelt de afstand die moet worden gereden naar een tentoonstelling een rol in de keuze om al dan niet in te schrijven?', antwoorden 9 van de 10: *Nee*. Dus of de show nu in Groningen of Maastricht, in Goes of in Leeuwarden wordt gehouden, maakt hen niet uit. Er moeten dus andere argumenten zijn geweest om in 2011 in te schrijven. Bij de vraag 'Wat zijn de belangrijkste redenen geweest om in 2011 CAC/CACIB tentoonstellingen te bezoeken?' geef ik acht keuzemogelijkheden:

- a. een kampioenschap proberen te halen.
- b. keurmeester is rasspecialist.
- c. met een nieuwe, nog niet tentoongestelde hond geweest.
- d. voor de sociale contacten.
- e. er zijn tentoonstellingskwalificaties nodig om met de hond te mogen fokken.
- f. ik ben lid van de organiserende vereniging.
- g. ik doe mee aan een puntentelling.
- h. ik wil als fokker in the picture blijven.

De top 5 van hun antwoorden:

- 1: **a.** (kampioenschap proberen te halen).
- 2: **b.** en **h** (ex aequo: rasspecialist, als fokker in the picture blijven).
- 3: **e.** (kwalificaties nodig om te mogen fokken).
- 4: **c.** (een nieuwe hond).
- 5: **g.** (puntentelling).

Voor de tentoonstellinggevend verenigingen wordt hier bevestigd wat we misschien al wisten: een kampioenschap proberen te halen is voor veel exposanten belangrijk – uiteraard. Dat punt b. op de

tweede plaats staat, is eigenlijk een compliment aan de samenstellers van de keurmeesterlijsten en meteen een indicatie dat het aantrekken van rasspecialisten wordt gewaardeerd. Punt h. op een gedeelde tweede plaats is verrassend; door hun tentoonstellingsbezoek willen deze exposanten – die ook kleine of grote fokkers zijn – zich profileren en daarvoor gebruiken ze, behalve alle digitale middelen, ook hun aanwezigheid op de show. Dat punt e. op de derde plaats eindigt is een goed signaal richting maatschappij en overheid. Eerst voldoen aan de fokreglementen, hetzij die van de Raad van Beheer, hetzij van de rasverenigingen, en dan pas fokken.

AANTREKKELIJK

Nu we een indicatie hebben over de reden waarom exposanten inschrijven, willen we ook weten wat een tentoonstelling aantrekkelijk maakt,

Dinanda Mensink: 'We zien te vaak allround keurmeesters uit verre landen, die de rasstandaard nauwelijks beheersen en totaal geen affiniteit met het ras hebben.'

de afstand niet meegerekend. Er zijn 13 keuzemogelijkheden op de vraag **‘Wat maakt het exposeren op tentoonstellingen in Nederland voor u aantrekkelijk(er)?’**:

- a. een laag inschrijfgeld, bijvoorbeeld € 50,-.
- b. de derde of vierde hond gratis.
- c. de aanwezigheid van benching.
- d. de niet-ingeschreven honden gratis mee.
- e. toegang bezoekers onder € 10,-.
- f. keurmeester is rasspecialist.
- g. een Nederlandse keurmeester.
- h. de grootte van de ringen.
- i. gratis parkeren.
- j. de sfeer op de show.
- k. vooraf bericht tussen welke uren het ras wordt gekeurd.
- l. vanwege de demonstraties (gehoorzaamheid, agility, enz.).
- m. er kan een titel worden behaald.

De top 6 hiervan is als volgt:

- 1: **f.** (rasspecialist).
- 2: **m.** (titel).

Monique van Poppel: *‘Mijn suggesties? Een lager inschrijfgeld, een vooraf bekende tijdsplanning, circuitshows en meer buitenlandse keurmeesters.’*

- 3: **a.** (laag inschrijfgeld).
- 4: **h.** (grootte van de ringen).
- 5: **j.** (de sfeer op de show).
- 6: **k.** (vooraf bericht).

Deze zes punten maken het exposeren dus aantrekkelijk(er), althans voor de geraadpleegde exposanten. Wie in het showgebeuren is ingevoerd en regelmatig exposeert, weet dat hun mening model staat voor een veel grotere groep kynologen. Voor de tentoonstelling gevende verenigingen zijn deze antwoorden wel iets om mee te nemen bij de organisatie, waarbij vooral punt 6 op korte termijn te realiseren zou moeten zijn.

Het is niet elke organisatie gegeven altijd een rasspecialist uit te nodigen, het inschrijfgeld te verlagen of de ringen te vergroten, maar waaraan wel meteen kan worden gewerkt zijn de ergernissen.

KEUZEMENU

Bij de vraag **‘Wat is uw grootste ergernis op de Nederlandse tentoonstellingen?’** was er dan ook geen ‘keuzemenu’, want men kon recht uit het hart antwoorden.

Als **hoogste** scoort *‘het gedrag van mede-exposanten’*, dat wordt omschreven als *‘onspor-tief’, ‘a-sociaal’, ‘onbeleefd’, ‘het verbale gedrag en lichaamstaal van exposanten in en om de ring’* en *‘niet zwijgen of niet gaan staan bij het spelen van het volkslied’*.

Een goede **tweede plaats** is er voor: *‘smerige uitlaatplaatsen en vieze toiletten, waarvoor je ook nog moet betalen’, ‘poep dat overal blijft liggen’* en *‘smerig, zowel in als buiten het gebouw’*.

Bij de ergernissen is de

Sylvia van Tatenhove: *‘Het is een hobby die wij graag uitoefenen, waar de tentoonstellingen bij horen.’*

derde plaats voor: *‘het gedrang om binnen te komen’, ‘de hele dag moeten blijven’, ‘de ergernissen bij de entree’* en *‘de vroege aanwezigheid terwijl er vijftig honden voor je zijn’*.

Organisatoren van tentoonstellingen kunnen aan het gedrag van exposanten weinig doen, hoewel hier en daar best steviger mag worden opgetreden. De gemiddelde Nederlandse tentoonstelling en vooral de uitlaatplaatsen zijn smerig en daar is maar één recept voor: ruimen, ruimen, ruimen. Hetzelfde geldt voor de toiletten: schoonmaken, controleren, schoonmaken, controleren. Het mogen geen ondergeschoven kindjes worden, want net zoals iedere exposant op een gegeven moment in de ring verschijnt, maakt hij ook gebruik van de uitlaatplaats en de toiletten. En een negatieve ervaring blijft lang hangen.

CHAOTISCHE CAMPING

Het niet of gedeeltelijk niet aanwezig zijn van **benching** lijkt de langste tijd van kritiek te hebben gehad. Van de tien exposanten zijn er twee die het ontbreken van

Erna Upmeijer: 'In Scandinavië geeft het aangeven van de tijden waarop de rassen gekeurd gaan worden geen problemen en ook niet minder bezoekers.'

benching als een echt nadeel zien. Eén van hen schrijft: '... waardoor een show nu vaak oogt als een chaotische camping en je als bezoeker vermoedelijk geen idee hebt waar je iemand/een ras kunt vinden.' Die heeft een punt. Ook hier zou men een voorbeeld aan Scandinavië kunnen nemen, waar door middel van krijtstrepen is aangegeven waar exposanten hun benching, stoelen, trimitafels, enz. mogen plaatsen. Zo ontstaan gangen waardoor je gewoon kunt lopen in plaats van je er een weg door te moeten vechten. Wie buiten de lijn gaat staan, wordt onmiddellijk vriendelijk, maar dringend terechtgewezen.

INSCHRIJFGELD

Op de vraag 'Als het inschrijfgeld in 2012 (weer) omhoog gaat, blijft u dan inschrijven?', waren vier antwoorden mogelijk:

- Nee.
 - Ja.
 - Ja, maar dan neem ik minder honden mee.
 - Ja, maar dan ga ik naar minder tentoonstellingen.
- De keuze is helder: de mogelijkheid 'Nee' werd niet gebruikt; 'Ja' werd

door twee exposanten aangegeven en de overige acht kozen voor minder honden en/of minder tentoonstellingen. Ergo: exposanten blijven komen, maar passen bij te hoge inschrijfgelden hun aantallen honden en/of shows aan. Een trend die in 2012 al zichtbaar is geworden.

SUGGESTIES

Hoewel we weten dat de beste stuurlied aan de wal staan, hebben we de tien exposanten ook gevraagd naar wensen en suggesties voor tentoonstelling gevende verenigingen. In hun antwoorden is meteen het slotantwoord verborgen op de vraag wat een Nederlandse tentoonstelling voor hen aantrekkelijk(er) zou maken. Dit is een greep uit de suggesties, overigens in willekeurige volgorde:

- minder allrounders en vaker specialisten uitnodigen.
- meer buitenlandse keurmeesters.
- flexibele aankomst- en vertrektijden en aangeven wanneer de rassen worden gekeurd.
- goedkoper aanbod van eten en drinken ('Het lijkt soms de P.C. Hooftstraat wel').
- lagere inschrijfgelden.

- parkeerplaatsen en -garages zijn kostbaar.
- geen gedrang om naar binnen te komen.
- geen tweede inschrijftermijn.
- probeer het bij de organisatie te zien vanuit het oogpunt van de exposant.
- nodig keurmeesters alleen uit om hun expertise en niet om andere redenen.
- zoveel mogelijk ruimte voor mens en hond.
- zorg voor vriendelijke en behulpzame mensen bij de ingang en bij het ringpersoneel.

SLOTVRAAG

In het kader van deze *Winner Special* kan het niet anders dan dat mijn laatste vraag luidt: 'Gaat u in 2012 inschrijven op de Winner Show?' Het antwoord mag dan misschien niet verrassend zijn, maar is toch een opsteker voor de organisatie: tien keer volmondig 'Ja!' ■

Kees Versluis: 'Voor mij is het ook belangrijk om de kwaliteit van de andere exposanten te zien en mijzelf hiermee proberen te meten.'